

Отъ селото само В. Христовъ е чиновникъ.
Населението е чисто българско.

25. С. ЛѢСКОВЕЦЪ.

Селото е получило името си отъ чешмата «Лѣсковецъ».

То се намира на 5 к. м. на изтокъ отъ гр. Орѣхово и е заселено на стръмна долина. На $1\frac{1}{2}$ к. м. на съверъ отъ него тече р. Дунавъ. Пътятъ отъ селото до града е добъръ, защото минава прѣзъ пасището. Селото е изложено на западния вѣтъръ и на източния, който редко духа и прѣдвѣщава лошо време. Климатътъ е изобщо умѣренъ. Района на селото е поле и има 4,000 декара пасище. Водата е пивка и достатъчна. Добитъка се пои на Дунава. Съсѣдни села сѫ: Селановци на 2 к. м. На югъ, Островъ на 16 к. м. на изтокъ.

На изтокъ отъ селото—въ мѣстността «Лжаката»—се намиратъ римски (старохристиянски) гробници, остатъци оғь развалени на градъ, на пътъ—на вѣрно отъ Трояновия пътъ (*Via Trajana*), който минава по край Дунава. Тамъ е изкопанъ цѣлъ складъ храни, които сѫ почти изгнили. Гробниците сѫ въ земята, създади съ голѣми тухли и хорозанъ. Намиратъ се така сѫщо много мѣдни и бронзови монети.

Лѣсковецъ брои 103 надземни кжщи. Улиците сѫ тѣсни, криви и кални. То има 612 души жители, отъ които съвсѣмъ малко сѫ грамотни. Селенините изобщо сѫ трудолюбиви и възприемчиви. Въ